

Uvnitř naleznete **rozhovor se starostou města Zábřeh, zážitek**

z exkurze do Osvětimi, komiks a mnohé další...

Jaro, školní rok 2017/2018

Obsah

Slovo úvodem	3
Exkurze do Osvětimi	4
Známí – neznámí	5
<i>„Nepromarněte svůj čas.“ František JOHN</i>	5
Co Čechy baví?	9
Myslivost	9
Světové zajímavosti	12
Martin a Osa Johnsonovi	12
Zbrusu nové recepty	15
Banánovo-kokosový koláč	15
Tvůrčí okénko	16
Komiks	16

Slovo úvodem

Milí čtenáři,
moc ráda Vás touto cestou uvádím do dalšího vydání školního časopisu ve školním roce 2017/2018. Toto vydání pro Vás vytvořila spousta nadaných studentek a studentů v čele s panem učitelem Števove. Pevně všichni věříme, že Vás obsah časopisu vyprovokuje k uvažování a že se také zabavíte.

Monika Kopová

Exkurze do Osvětimi

Ve středu 21. 3. 2018 jsme právě my, studenti prvního ročníku, měli možnost navštívit koncentrační tábor Osvětim. Za sebe a určitě i za ostatní mohu říci, že tento zážitek nelze ani pořádně popsat. Opravdu je něco jiného se jen učit o takovém životě, než mít možnost vidět na vlastní oči, v jakých podmínkách museli vězni během druhé světové války žít.

Zážitky z této exkurze mám velmi silné a určitě nejsem jediná. V průběhu exkurze jsem si také uvědomila, že denně si stěžujeme na to, jak máme těžký život a jak hrozný jsme měli den, ale málokdy si uvědomíme, jak obtížný život měli třeba naši prarodiče, natož lidé na nucených pracích. Během exkurze jsem si uvědomila, že zdaleka nic není tak strašné jako pobyt v koncentračním táboře. I když byla pro mne tato exkurze docela dosti emocionální a chmurná, jsem přece jen ráda, že jsem měla možnost se podívat, v jak otřesných podmínkách lidé „žili“. Snad si z toho lidstvo vezme ponaučení a nikdy se něco podobného již nebude opakovat...

Kristýna Pavelková, 1. A

Známí – neznámí

„Nepromarněte svůj čas.“

František JOHN

Pro jarní číslo letošního školního časopisu jsme nachystali interview s osobností velmi činnou v našem regionu, se zábřežským rodákem, absolventem naší školy, starostou města Zábřeh, ale i zastupitelem našeho Olomouckého kraje, RNDr. Mgr. Františkem Johnem Ph.D.

Čím jste chtěl být, když jste byl malý?

„Kosmonautem, pak jsem chtěl být zachráncem světa a popelářem. To se mi líbilo, jak se ti popeláři vozili na tom autě vzadu.“

Co Vás na vystudovaném oboru lákalo?

„Na základní škole, tak mě zajímala příroda, zahrádka, myslivost, zemědělství a to se potom všechno samozřejmě skloubilo při výběru střední školy. To jsem si vybral obor Pěstitel - chovatel a na tom mě právě bavilo, že je to obor, který má blízko k přírodě“

Dá se tedy říct, že to byl pro Vás vysněný obor?

„Ano. Byl to pro mě vysněný obor, protože mě zajímalo zemědělství, lesnictví a ony ty obory jsou aplikované přírodní vědy.“

Vzpomínáte na školní léta rád?

„Samozřejmě. Jednak na to, co se tam člověk naučil, potom na učitele a spolužáky. Celkově je to studium na střední škole krásným obdobím.“

Kdo byl Vaším oblíbeným učitelem?

“Třídní učitel Fajkus, který dokázal náš kolektiv skvěle stmelit a vymýšlet pro nás různé aktivity. Učil biologii. Mně se na těch učitelích, co tam byli, hodně líbilo, že to nebyli jenom učitelé ve smyslu “nabíflovat”, ale měli také těžkou roli toho doprovázení pubertáků v jejich životě. Koho jsem měl taky hodně rád, byl Miroslav Kubíček, to byl náš češtinář. Na něm se mi právě líbilo, jaký měl vztah k regionu. Bylo jich samozřejmě víc, ale kdybych měl jmenovat dva, tak to budou právě oni”

Byl tedy pro Vaši třídu někdo postrachem?

„Postrachem byl Eduard Bartoň, který byl učitelem pěstitelství - chovatelství. Ten opravdu chtěl, abychom se učili. Postrachem byl pro toho, kdo se neučil. Já se učil, takže pro mě postrachem nebyl.“

Co jste dělali ve volném čase po škole?

„Myslím, že se to moc nelišilo od toho, co dělá dnešní mládež. Měl jsem hodně povinností doma. Mám tři mladší sourozence, takže jsem se snažil pomáhat doma. Věnoval jsem se skautu. Ta doba byla jednodušší v tom, že nám ten čas tak nežral internet, Facebook a podobné vymoženosti, které jsou pro dnešní mládež těžké ovládnout a najít si čas na setkání tváří v tvář.“

Míváte středoškolské srazy?

„Jednou za pět let se sejdeme.“

Připravilo Vás středoškolské studium na vysokou školu a poté do budoucího profesního i osobního života?

„Šel jsem studovat ekologii a díky studiu na zemědělské škole jsem měl obrovský přehled v odborných předmětech, který například absolventi gymnázia neměli. Bylo to při zkouškách velkou výhodou.“

Kdybyste mohl vrátit čas, rozhodl byste se pro stejnou střední školu?

„Jednoznačně.“

Jak vnímáte naši školu teď?

„Jako moderní střední školu, která připravuje studenty v oborech, který nabízí ať už pro uplatnění přímo v praxi nebo je připravuje na studium na další škole. Byl jsem se na škole podívat loni, když bylo výročí založení a moc mile mě to překvapilo. Co si ale osobně myslím je, že je pro školu velkou ztrátou, že se oddělují ty zemědělský podniky od střední školy. Myslím si, že škoda, že ta škola už nemá statek, který kdysi měla. Studenti mohli být na praxi přímo ve škole, nemuseli nikam chodit. Líbí se mi také historie školy. Přece jen tam stojí již přes 150 let. Sídli v bývalé tvrzi Odkolků v Temenici. Škola dokázala zareagovat na to, že se v zemědělství nezaměstnává tolik lidí, jako kdysi. A už když jsem na škole studoval já, otevřeli další obor zaměřený na turistiku a cestovní ruch. To bylo určitě dobré rozhodnutí.“

Měli jste hodně praxe v době Vašeho studia?

„Určitě jsme měli hodně praxe, ale já si nemyslím, že to byla jenom ta praxe, ale i vnímání, že pod tu školu patří školní statek. Dělalo to taky jméno té škole.”

Nabízela škola za Vašeho času nějaké volnočasové aktivity?

„Ne. Nabízeli zahraniční praxi na dva měsíce, čehož já jsem využil a byl v Bavorsku. To bylo hodně obohacující. A potom nabízela kurz pro motorovou pilu, myslivost a podobně.”

Co byste vzkázal studentům naší školy?

„Já bych jim hlavně přál, aby smysluplně prožívali svůj život. Aby nemarnili toho svého života. Marnit se ten čas dá mnoha způsoby, myslím, že dnes je největším strašákem ten virtuální svět, kdy je snadné do něj zapadnout a žít jím, ale není to ten reálný život. Přál bych jim tedy, aby nemarnili svůj život, aby každou hodinu smysluplně prožívali. Tím nemyslím, aby se pořád jenom učili, protože čas se dá smysluplně prožít, i když jsou se svými přáteli, s rodiči, rodinou, sportují a podobně.”

Děkujeme za rozhovor.

Monika Kopová, 2.H a Tomáš Monczka, 2.A

Co Čechy baví?

Myslivost

Co to vlastně myslivost je? Myslivost je soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři. Je to spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků, jako součást kulturních dědictví.

Myslivost má díky své dlouholeté tradici i svá neměnná pravidla, dalo by se říct doslova zákony. Tak např. patronem myslivců je sv. Hubert. Existují však také různé myslivecké organizace např. Řád sv. Huberta. Myslivost se dotýká mnoha oborů a věd. Velká část zasahuje také do biologie, ovšem patří sem také nauka o zbraních a podobné technické disciplíny. Od dávných časů byla myslivost též vděčným námětem pro uměleckou tvorbu. Díky ní vzniklo mnoho tradic a obyčejů, které jsou udržovány dodnes.

Avšak nejdůležitějším aspektem myslivosti je chov zvěře, v níž se skrývá poměrně rozsáhlá činnost myslivce. Chovem zvěře se snaží dosáhnout na svěřené honitbě zlepšení životních podmínek a zároveň udržení stavů zvěře. Nedomyslitelnou součástí myslivosti i lovectví, což je nástroj k redukci početních stavů zvěře. Aby byl udržován ekosystém honitby je potřeba k lovu vyčlenit jedince nemocné, poraněné nebo přestálé. Myslivost má své nezastupitelné místo v masném průmyslu, konzervárenství, kožešnictví, neboť sem poskytovala a stále poskytuje suroviny pro výrobu mnoha produktů.

K myslivosti neodmyslitelně patří i organizace ve vlastních mysliveckých sdruženích. Tam na různých společných schůzích debatují a přichází k řešení různých svízelných situací. Ovšem často se schůze odehrávají v místních pohostinských zařízeních, kde si všichni pochutnávají na srnčích, kančích, daňčích specialitách a zapíjejí to notnou dávkou alkoholických nápojů.

Po jednom takovém setkání myslivců se jeden nejmenovaný libinský myslivec zrovna vracel z myslivecké chaty na svém jízdním kole, a to v docela podroušeném stavu. Zastavila ho hlídka místní policie. Dotazovala se ho, kde má světla. Myslivce nenapadlo nic lepšího, než to, že ukázal na své oči a rázně odpověděl: "Přece tady, ty...." V myslivecké mluvě totiž světla znamenají oči. Policie muže poučila a doporučila mu, aby šel pěšky, vedle svého kola. Po určité době ho ovšem opět zastavila, ale tentokrát mu už vypustila ventilky. Na kolo si už nesesl.

Tuto příhodu mi vyprávěl můj strejda, který je u myslivecké stráže, a já si ji pamatuji doposud. Nejen proto mě myslivost také baví.

Michal Kuruc, 1.BZ

Světové zajímavosti

Martin a Osa Johnsonovi

Před nedávnem se v kinech začal promítat celovečerní film režiséra Jana Svatoše Archa světél a stínů. Jedná se o příběh filmových průkopníků a spisovatelů manželů Martina a Osy Johnsonových. Tento film volně navazuje na dokumentární film Africa obscura, v němž se Jan Svatoš se svým týmem vydal po jejich stopách v severní Keni.

Martin a Osa Johnsonovi za svůj život podnikli několik výprav do Afriky, na Borneo a jižní ostrovy Pacifiku. Zajímali se o divoká zvířata a život lidí v neprozkoumaných oblastech. Martin Johnson se v letech 1907 - 1909 zúčastnil jako člen posádky plavby přes pacifik s Jackem Londonem.

Z materiálů natočených Johnsonem při první africké expedici, jež se uskutečnila v letech 1921 - 1922, vznikl celovečerní film Trailing Wild African Animals.

Během druhé a nejdelší cesty v letech 1924 - 1927 strávil Johnson s manželkou Osou většinu svého času v severní Keni u jezera, které nazývali Ráj, na hoře Marsabit. Své zážitky sepsali do knihy Safari.

Cílem třetí africké expedice v letech 1927 - 1928, byla prohlídka Nilu s přítelem a příznivcem Georgem Eastmanem, zakladatelem společnosti na výrobu fotoaparátů Eastman Kodak.

V roce 1928 byli na safari do východní Afriky s Johnsonem vybráni tři skauti. Tito skauti mimochodem napsali knihu *Tři skauti v Africe*.

Osa Johnson s gorilím mládětem (zdroj Flickr.com)

V letech 1929 - 1931 uskutečnili manželé Johnsonovi čtvrtou africkou cestu do belgického Konga. Cílem cesty bylo natočit pralesní obyvatelstvo a horské gorily. Z této cesty vznikl první film s autenticky zaznamenaným zvukem Congorilla.

Roku 1932 se Johnson naučil létat. Jakmile získal svou pilotní licenci, zakoupil dva hydroplány Sikorsky S-39 "Duch Afriky" a Sikorsky S-38 "Osina archa". Na své páté africké cestě roku 1933 - 1934, získali Martin s Osou velké množství filmového materiálu, který natočili při přeletech nad africkými pláněmi. Zdokumentovali velká stáda slonů, žiraf a dalších zvířat. Byli prvními, co ze vzduchu natočili Mt. Kilimandžáro a Mt. Kenya.

Poslední závěrečný výlet Johnsonových je zavedl na britské severní Borneo. Zde využili svůj menší hydroplán, nyní přejmenovaný na "Ducha Afriky a Bornea".

Martin Johnson zemřel při nehodě letu Western Air Express u Newhall v Kalifornii, 12. ledna 1937. Osa byla těžce zraněná, ale zotavila se. V říjnu 1937 publikoval New York Times články z posledního výletu Osy do Afriky, ve kterém popsala životní styly a praktiky Masajů a jiných kmenů. Roku 1953 zemřela v New Yorku na infarkt.

Martin a Osa Johnsonovi byli průkopníky tzv. fotografického safari. Již v té době chtěli upozornit na ubývání divoké zvěře Afriky.

Petr Klapuch, 1.BZ

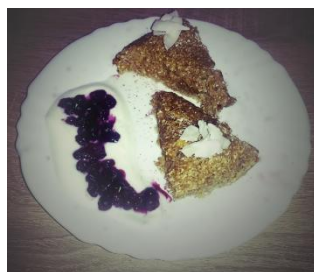
Zbrusu nové recepty

Banánovo-kokosový koláč

Máte-li chuť na něco sladkého a přitom osvěžujícího, zkuste si udělat náš banánovo-kokosový koláč.

Suroviny:

- 2ks banán
- 2ks vejce
- 150 g ovesné vločky
- 300ml podmáslí
- 1čl skořice mletá
- 1čl prášek do pečiva
- 30 g kokos strouhaný

Postup:

Do mísy vložíme banány, vejce, ovesné vločky, přilijeme podmáslí, přidáme skořici a prášek do pečiva. Všechny ingredience spolu rozmixujeme ponorným mixérem. Nakonec přisypeme kokos a vše důkladně promícháme. Těsto následně vylijeme do dortové nebo koláčové formy (vyložené pečícím papírem nebo vymazané tukem a vysypané strouhaným kokosem). Pečeme na 180 °C asi 30 minut. Podáváme pro odlehčení např. se zakysanou smetanou nebo tvarohem a čerstvými borůvkami, prostě dle chutě.

Nela Fricová, 2.H

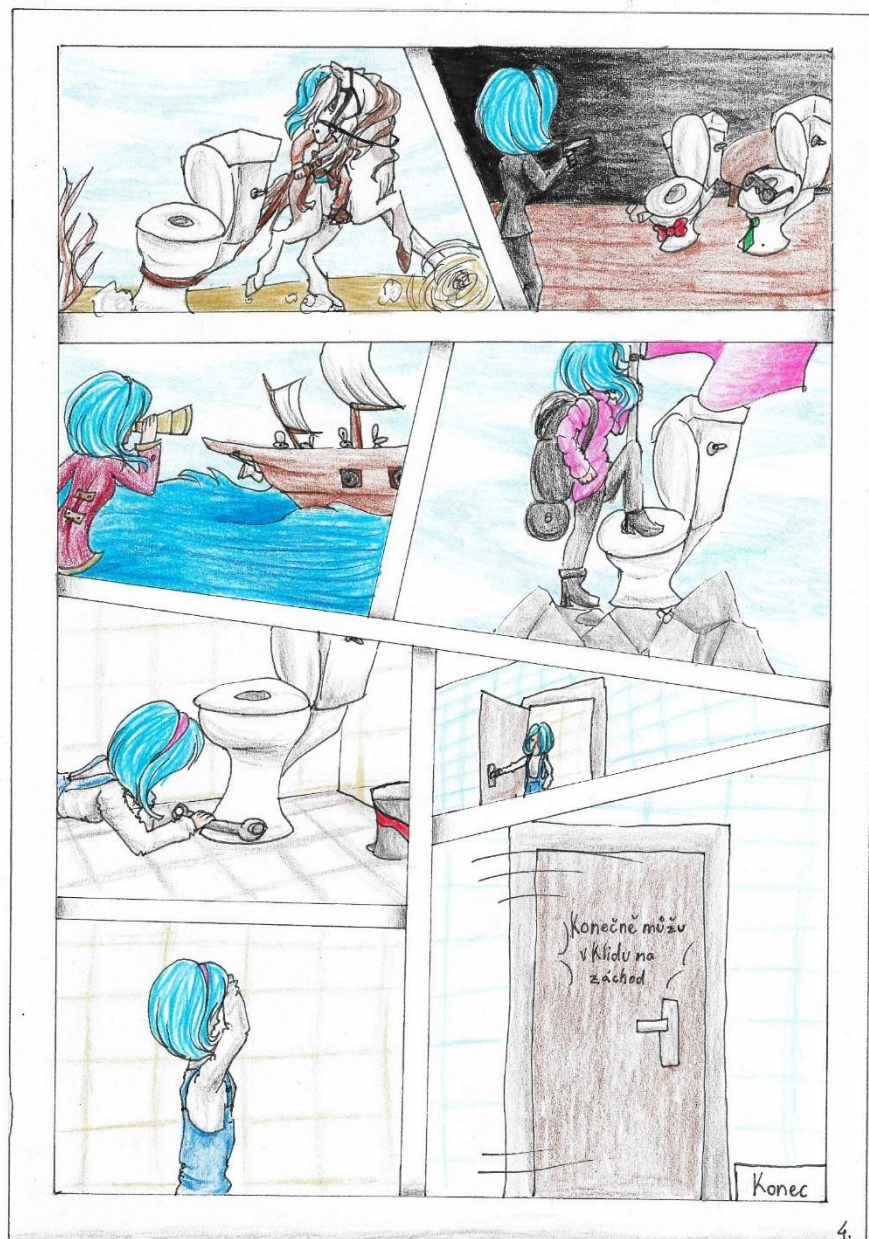
Tvůrčí okénko

Komiks

4.

Michaela Valentová, 1.H

Věříme, že jste si dobře počítli a budete netrpělivě očekávat další číslo školního časopisu, avšak tentokrát již v novém školním roce. Své podněty ke zlepšení či jiné nápady pro další čísla, rošíme, pošlejte na e-mail casopis@edusum.cz.

Vaši redaktoři